

Nucli de Vilamajor

Pujalt

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Vilamajor
Emplaçament Sud de Pujalt

Coordenades:

Latitud: 41.67724
Longitud: 1.42756
UTM Est (X): 369116
UTM Nord (Y): 4615136

Classificació

Número de fitxa 08176 - 111
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Medieval Modern Contemporani
Segle XI-XX
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Presenta cert estat d'abandonament.
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Diversos propietaris

Fitxes associades:

[Sant Joan de Vilamajor](#)

[Necròpolis medieval de Vilamajor](#)

[Festa Major de Vilamajor](#)

Autoria de la fitxa Dídac Pàmies i Marta Lloret

Data de registre de la fitxa: dj., 01/10/2015 - 02:00

fitxa:

Descripció

Vilamajor és un petit nucli rural situat a l'extrem sud del terme municipal de Pujalt. Està format per un grup de cases construïdes a l'entorn d'una torre de guaita d'origen medieval, coneguda com la Torre del Cavaller. Les cases són de dues a tres crugies i conserven portals adovellats i finestrals de pedra carejada als pisos. Totes elles són fetes de pedra, que es troba sense revestir. És de destacar l'arc de passatge apuntat que comunica dos edificis. Als afores hi ha l'església romànica de Sant Joan de Vilamajor.

Història

Es tracta del nucli de població més meridional del municipi de Pujalt. Les primeres notícies històriques que tenim de Vilamajor corresponen a una entrega que el bisbe de Vic atorgà a la canònica de Santa Maria de l'Estany, on hi consta la parròquia de Santa Maria de Segur, de la que era sufragània l'església de Sant Joan de Vilamajor. Aquest document data de l'any 1157. Aquesta donació es completà l'any 1176 quan Ponç de Falç, entregà la seva tercera part de les esglésies de la parròquia de Segur a la canònica de l'Estany. Probablement l'església té els orígens vers el segle X o inicis del segle XI ja que estaria vinculada a la construcció del castell de Vilamajor. D'aquest però tampoc se'n té documentació però és versemblant creure que s'hauria edificat vers aquestes centúries, ja que entre els anys 1001 i 1035 es fundà la marca o frontera del comtat de Berga, propietat dels comtes de Cerdanya-Berga i que anava des de Portell, Guspí, Pujalt i Gàver.

L'any 1332 trobem esmentada la població de Vilamajor en un document de cessió de drets perceptors que el rector de l'església de Segur cedí per un període de dos anys al prevere Berenguer Sabater.

No serà fins l'any 1433 que apareix el castell de Vilamajor com a castell termenat.

Actualment aquesta torre es coneix com la Torre del Cavaller i ha quedat absorbida parcialment per les cases de l'entorn, algunes de les quals semblarien tenir els orígens vers el segle XIV com per exemple Cal Ton, el qual conservava una arcada apuntada abans no fos restaurat l'edifici al segle XXI.

L'església de Sant Joan de Vilamajor deixà d'esser sufragània de Santa Maria de Segur al segle XVII per passar a dependre com a capella de l'església de Santa Magdalena de l'Astor.

Bibliografia

CATALÀ, P. (1990). Els Castells Catalans. Vol 1. Barcelona: Rafel Dalmau.

GAVÍN, JM. (1984). Inventari d'esglésies. Anoià, Conca de Barberà. Vol. 16. Arxiu Gavín. Valldoreix.

MESTRE, JV. (1994). Les Esglésies romàniques de l'Anoià. La Veu de l'Anoià. Igualada.

PEIDRÓ, E.; REIG, J. (1994). Arquitectura religiosa romànica de la Comarca de l'Anoià. Unió Excursionista de Catalunya. Barcelona.

PLADEVALL, A. Dir. (1992). Catalunya romànica. El Penedès, l'Anoià. Vol XIX. Enciclopèdia catalana. Barcelona.

PLADEVALL, A. [coord.] (1997). Inventari del patrimoni arquitectònic de Catalunya. L'Anoià. Direcció General del Patrimoni Cultural.

